

der kan være en almindelig Trang, om hvilke der kan være et almindeligt Dnsse, til at indsmugle en eller anden Paragraph, indeholdende et Princip, er derfor saa forkastelig, fordi den fører til ikke at gaae aabent og frimodigt tilværts ved Drøftelsen af selve Lovprinciperne. Den kan føre til de fordærligste Følger og er ret egentlig beregnet paa at undergrave Agtelsen for og Tiltroen til det constitutionelle Liv. Det er derfor netop i det constitutionelle Livs Interesse, at man bør med al Alvor og Eftertryk imødegaae en saadan Taktik, og jeg skulde meget beklage, om Nogen lod sig ved den underordnede Interesse, hvor berettiget denne end kan være, bevæge til at stemme mod den Interesse, som her er den høiere liggende. Om endog saa det positive Udbytte af denne Session bliver meget ringe, vil det være et ikke lidet Udbytte, naar det er lykkes med Kraft at affkære Bestræbelser i denne Retning, og jeg holder mig forvisset om, at selv de Mænd, der ville komme til at lide under, at Loven ikke udkommer, ville lade vor Fremgangsmaade vederfares Ret og ville vide at søge Ansvarer paa det Sted, hvor Ansvarer ligger.

Bloug: Jeg er fuldkommen enig med de ærede foregaaende Talere i to Ting. For det Første dert, at denne Bestemmelse ikke hører hjemme i Loven. Det er ganske vist, at de Embedsmænd, hvorom her handles, høre blandt dem, der staae under Kongerigets Ministerier, men Lovens Titel gaaer ud paa, at den skal fastsætte Lønninger, og her er i den indskudte Paragraph ikke Tale om nogen Lønning, men om en Lønningsmaade. Det kan siges med fuld Føie, at denne Paragraph hører ikke hjemme i Lønningsloven; thi den bestemmer ingen Lønning, men fastsætter en fremtidig Lønningsmaade. Dernæst er jeg enig med dem i, at den Forudsætning, hvorunder vi i Løverdags vedtog en Beslutning, som jeg for mit Vedkommende heller ikke fandt correct, er bristet derved, at det andet Thing, desuagtet har efter § 25 indsat en ny Paragraph i Loven, ligelydende med den, Landstinget havde sludt ud. Jeg kan derfor ikke nægte, at dette Thing er fuldkommen berettiget til under disse Omstændigheder at være meget stemt for igjen at slyde

den mod vor Forventning af Folkethinget indsætte Paragraph ud. Den eneste Ting, som hos mig vækker Tvivl, er, om man derved fremmer Lovens Vedtagelse i en følgende Rigsdagsamling, om man ved at lade den ligge, sikkrer dens Vedtagelse i den Form, man nu ønsker den; eller lægger den nye Vanskeligheder veien. Det er imidlertid en Betragtning, som maa ske nærmest tilhører Regjeringen, og jeg skulde derfor for mit Vedkommende høilig ønske, at Regjeringen gjenem sine tilstedeværende Organer vilde sige sin Mening om Paragraphen for Afstemningen. Foretrækker Regjeringen Lovens Udsættelse til en følgende Samling, skal jeg stemme med Landstingets Udvalg; foretrækker Regjeringen derimod Lovens Vedtagelse, naagtet der staaer en Paragraph deri, som egentlig ikke der hører hjemme, og som maa ske kan volde den Vanskeligheder, skal jeg stemme med Folkethinget. En saadan Udtalelse troer jeg vilde være saameget mere ønskelig, som vi ikke kunne vide, hvorledes Regjeringen i Løverdags Aftes har httret sig i Folkethinget, da Rigsdagsstænden for dette Møde ikke foreligger endnu.

Justitsministeren: Jeg kan ikke andet end vedblive den Modstand imod det, der indeholdes i Paragraphen, som jeg tidligere har gjort gjældende. De Grunde, der maae bestemme dertil, ere allerede under de tidligere Forhandlinger saa udførligt fremskillede fra Regjeringens Side, at de ikke behøve at gjentages, og jeg antager, at de i alt Fald have faaet den tilstrækkelige Fremstilling igjennem de Yttringer, der under Forhandlingerne idag ere fremkomne fra de forskjellige Landstingsmænd, som have httret sig i den Retning, hvor min Erklæring gaaer.

Indenrigsministeren: Jeg skal hertil kun føie et Par Ord. Naar man søger at sætte sig ind i den Anstuelse, der ligger til Grund for Paragraphens Optagelse i Loven, maa den visnok være den, at man, samtidigt med at man fastsætter Lønninger til høiere Sats, end tidligere, ønsker at sikke sig Afgang til, at faae Lønningen for andre Embeder — hvoraf nogle maa ske ere forholdsvis høit lønne-